

پنجشنبه ۲۷ شهریور ۱۴۰۴

وطن امروز | شماره ۴۴۱۴

[ورزشی]

گزارش

رحمان؛ تولد دوباره قهرمان از دل انتقام بر خاسته از باخت

رحمان عموزاد، نمایشی به صحنه آورد که سال‌ها در خاطر‌ها خواهد ماند. او نه‌تنها کشتی گرفت، بلکه داستانی نوشت؛ داستانی درباره شکست، صبر، انتقام و تولد دوباره. تصویر رحمان در ذهن بسیاری هنوز همان لحظه تلخ المپیک است؛ جایی که فن حریف ژاپنی رویای طلای او را در هم شکست. از همان روز، این داغ بر سینمایش نشست اما چه کسی باور می‌کرد ۱۳ ماه بعد، همان پسر روی همان تشک، انتقامی چنین باشکوه بگیرد؟

از ابتدای مسابقه، می‌شد برق راذه را در چشمانش دید. رقیب ژاپنی سعی داشت نبض کشتی را به دست گیرد ولی رحمان با آرامشی خاص و نیرویی که از درون می‌جوشید، رشته مبارزه را به دست گرفت. هر حرکت او بوی تمرین‌های سخت، عرق‌های شبانه و باور عمیق به پیروزی می‌داد. وقتی نخستین امتیازات روی تابلو نشست، شور تماشاگران سالن را تکان داد اما رحمان به جای هیجان زده شدن، آرام و باهوش ادامه داد. او می‌دانست این تنها یک مسابقه نیست؛ این میدان جایی بود برای شستن زخم‌های گذشته و اثباتی به خودش، مردمش و جهانپن. هر بار که حریف سعی می‌کرد به پایش برسد، با نیرویی خارق‌العاده او را از زمین بلند می‌کرد و به خاک می‌زد. گویی می‌خواست نه‌تنها بدن رقیب، بلکه سایه شکست المپیک را هم به زمین بکوبد. امتیازات یکی یکی افزوده شد تا لحظه‌ای رسید که تابلو عددی نشان داد که نفس‌ها را در سینه حبس کرد: ۱۰ بر صفر. تماشاگران هله‌هله فریاد زدند، مربیان اشک ریختند و ... فقط لیخد زده زد لیخندی که روایت‌گر پایان یک کابوس بود. چه انتقامی! چه بازگشتی! انگار زمان برای او متوقف شده بود و همه سختی‌های این یک سال در همان ثانیه دود شد و به هوای رفت. رحمان با این برد، نه‌تنها طلای جهان را به گردن انداخت، بلکه قلب میلیون‌ها ایرانی را هم شاد کرد. او نشان داد شکست، نقطه پایان نیست، بلکه می‌تواند پلی باشد به سوی شکوهی بزرگ‌تر. این قهرمانی فقط یک مدال نبود، بلکه بیانیه‌ای بود از جنس ایمان، جسارت و امید. عموزاد جوان، حالا در قامت یکی از ستارگان بی‌چون‌وچرای کشتی جهان ایستاده است. او با سبک هجومی، قدرت بدنی شگفت‌انگیز و روحیه‌ای شکست‌ناپذیر، راهی تازه را در کشتی نوید می‌دهد. رحمان ثابت کرد آینده این رشته در دستان اوست و جهان باید نامش را بارها و بارها بشنود. وقتی پرچم ایران در سالن برافراشته شد و سرود ملی طنین انداخت، رحمان ایستاده بر سکوی نخست، همان پسر ساده و بی‌ادعای بهشهری بود اما در دل میلیون‌ها نفر، تبدیل به نمادی از امید شد. او به همه ما یادآوری کرد: می‌شود سقوط کرد، می‌شود شکست خورد اما اگر بریزی و ادامه دهی، روزی خواهد رسید که بر قله باید و با تمام وجود فریاد بزنی: «برگشتم!».

خبر

تسلوی تلخ تراکتور برابر الاهلی امارات

اخراج سر نوشت‌ساز

تنها نماینده ایران در لیگ نخیکان آسیا ۲۰۲۶، نخستین گام خود را با نتیجه‌ای نه چندان مطلوب برداشت. تراکتور که امید داشت با دست پر از امارات بازگردد، در نهایت با تساوی ۱-۱ مقابل الاهلی زمین را ترک کرد؛ پیروزی‌ای که بیش از هر چیز، به خاطر اخراج یکی از بازیکنان خارجی‌اش از دست رفت. تراکتور در این دیدار با ترکیبی جسورانه با به میدان گذاشت. علیرضا بیرانوند، سنگربان باتجربه این تیم، پس از رفع محرومیت دوباره به چارچوب بازگشته بود و با اعتماد به نفس بالا از همان دقایق ابتدایی وظیفه‌ی بازی‌سازی را برعهده گرفت. شاگردان اسکو نیز، مقابل تیمی که پرستاره و پرهزینه بسته شده بود، مرعوب نشدند و با فویتال مالکانه در نیمه نخست زمین را در اختیار داشتند.

نمره این رویکرد دقیقه ۲۰ به بار نشست. شجاع خلیل‌زاده کاپیتان تیمی‌تی‌ها با یک ارسال عالی ۵۰ متری پشت مدافعان حریف، توپ را برای تومیسلاو انستراکالی فراهم کرد و مهاجم کروات با ضربه‌ای تماشایی دروازه اماراتی‌ها را باز کرد؛ گلی که امید و شور به نیمکت تراکتور بخشید و سکوتی سنگین بر ورزشگاه میزبان حاکم کرد. پس از این گل، الاهلی که به نظرش در خلع شادگان اسکو نیز، مقابل تیمی که پرستاره شوت‌های سنگین از پشت محوطه و بهره‌گیری از تکنیک بازیکنان بزرگلی بود. دقیقه ۲۷، گیلر مه با ضربه‌ای دیدنی تیر افقی دروازه تراکتور را لرزاند اما شانس با سرخ‌پوشان یار بود تا نیمه اول با همان تک گل به پایان برسد. اما آغاز نیمه دوم، نقطه عطف داستان بود. سرمربی پر تعالی میزبان با چند تغییر هجومی فشار را بر خط دفاع تراکتور افزایش داد. درست در همین زمان، دوماگوی دروژدک با تکل‌ی بی‌محایا روی پای سعید عزت‌اللهی مرتکب خطایی خشن شد. داور پس از بررسی VAR، کارت قرمز مستقیم را نشان داد تا تراکتور از دقیقه ۵۰، ۱۰ نفر شده. این اخراج ورق بازی را برگرداند. فشار سنگین اماراتی‌ها لحظه به لحظه بیشتر شد و بیرانوند بارها مجبور شد واکنش‌های نجات‌بخش نشان دهد. با این حال، دقیقه ۶۰، یک شوت برگشتی در محوطه جریمه نصب گیلر مه شد و او توانست توپ را درون دروازه جای دهد تا بازی به تساوی کشیده شود. پس از گل مساوی هم، موج حملات الاهلی ادامه یافت و ۲ بار دیگر تیر دروازه تراکتور به لرزه درآمد اما خوش‌اقبال‌ی سرخ‌پوشان تیریز اجازه نداد نتیجه تغییر کند. شاگردان درازگان اسکو کچج در ادامه تلاش کردند با دفاع متراکم و ضدحملات اندک، امتیاز باقیمانده را حفظ کنند و سرانجام موفق شدند با یک امتیاز ارزشمند اما تلخ زمین را ترک کنند. مساوی در زمین حریف اگرچه روی کاغذ برای شروع رقابت‌های آسیایی نتیجه‌ای قابل قبول محسوب می‌شود اما در عمل نشان داد بی‌دقتی یک بازیکن می‌تواند رحمت کل تیم را بر باد دهد. تراکتور می‌توانست با حفظ ۱۱ نفر و ادامه همان نمایش جسورانه نیمه اول، یکی از شیرین‌ترین پیروزی‌های خراج از خانه خود را جشن بگیرد. با این حال، اخراج نابینگام معادلات را برهم زد و اجازه نداد تیم ایرانی‌ا بر تری‌اش محافظت کند. حالانگه‌ها به بازی‌های بعد تراکتور دوخته شده است. تیم محبوب تبریزی باید نشان دهد از این لغزش درس گرفته و قادر است در ادامه رقابت‌ها با تمرکز و انضباط بیشتری به میدان برود. هواداران این تیم امیدوارند چنین فرصت‌سوزی‌هایی تکرار نشود و نماینده ایران بتواند در آسیا نتایجی درخور کسب کند.

ترکیب المپیاکو، چنان پرشور و برحرارت رقم خورد که حتی روزنامه‌های ایتالیایی را وادار به واکنش کرد. مهاجم ۳۳ ساله‌ای که گویا هیچ‌گاه از مبارزه خسته نمی‌شود، دوباره نشان داد چگونه یک «انگیزه تازه» می‌تواند ورق را برگرداند.

صحنه‌ای که هواداران المپیاکو پس از گلزنی دقیقه ۸۸ او، یک‌صدا نمایش را فریاد زدند، نه‌فقط یک لحظه هیجان‌انگیز، بلکه نمادی از شروع دوباره بود. پیش از آن، همه در ایران شاهد چهره‌ای کمرمق از او در مسابقات کافا بودند؛ جایی که حتی یک گل ساده برابر تیمی آسیایی هم نتوانست عطف هواداران را سیراب کند اما به فاصله چندروز، همان بازیکن در استادیوم کارایسکایس یونان، بدل به قهرمانی شد که همه را وادار به ایستادن و تشویق کرد. این تضاد آشکار، پرسشی ساده اما کلیدی را پیش می‌کشد: چه عاملی سبب می‌شود یک بازیکن در یک تورنمنت کمتر ظاهر شود و چند روز بعد در عرصه‌ای تازه بدرخشد؟ پاسخ، به‌نظر ساده اما عمیق است: «انگیزه».

■ زمین‌های خاطره‌ساز و مسیر طولانی

کارنامه طارمی پر است از ورزشگاه‌هایی که نامش را به یاد دارند. در پرتغال بارها با پیراهن پورتو شب‌های بی‌ادمانتی رقم زد. در ایتالیا، پوشیدن پیراهن اینتر تجربه‌ای متفاوت برای او بود و حالا یونان هم به فهرست خاطره‌های فوتبالی‌اش اضافه شده است. ورزشگاه کارایسکایس از این پس برای او حکم خانه‌ای تازه را دارد؛ جایی که در همان نخستین بازی ۲ بار گلزنی کرد

و یک پنالتی گرفت.

جالب اینکه آخرین باری که او در یک بازی باشگاهی بیش از معرفی می‌کنند. در روزهای اخیر، نام مهدی طارمی به‌سار دیگر روی زبان‌ها افتاده؛ این بار نه در پرتغال یا ایتالیا، بلکه در یونان. ورود او به

■ سایه کافا و نگاه‌های منتقد

البته نباید فراموش کرد تنها ۵ روز پیش از این درخشش، همان طارمی در فینال تورنمنت کافا مقابل ازبکستان، تاکام و بی‌اثر دیده شد. در طول آن رقابت‌ها، تنها یک گل مقابل هند زد و آن هم نتوانست تصویر کلی را تغییر دهد. حضور نصفه و نیمه در برخی دیدارها و کمرمقی در زمان‌هایی که داخل زمین بود، باعث شد حتی سرمربی تیم‌لی کنلر خط در چند صحنه نسبت به عملکردش واکنش نشان دهد.

در حقیقت، هوادارغ تیم‌ملی او را کم‌اثری می‌دیدند؛ مهاجمی که گویی انگیزه‌اش را جا گذاشته است. اما همین بازیکن وقتی وارد فضای جدید یونان شد، به‌طرزی غیرقابل‌انکار تغییر کرد. همین تفاوت، راز اصلی فوتبال است؛ جایی که «ذهن» و «روحیه» گاهی بیش از پاها و دوندگی‌ها نقش ایفا می‌کند.

■ ماجرای جدایی از اینتر و مقصد تازه

طارمی واقتضات تابستانی برای نقل و پریاهو بود. او با اینکه هنوز ۲ سال دیگر با نراتزوری قرارداد داشت، در نهایت از اینتر جداشد. خودش علاقمند بود در ایتالیا بماند اما سرمربی جدید باشگاه نظر دیگری داشت. همین اتفاق مسیر او را

اسپانیا پر چمدان تحریم ورزشی رژیم صهیونیستی شد

قیام ورزش

همراهی اعضای کابینه با او نیز مهم بود. اسکالر، لویز، وزیر تحول دیجیتال، با صراحت گفت: «آنچه در غزه جریان دارد نسل‌کشی است و نام دیگری نمی‌توان بر آن گذاشت». ارنست اورتاسون، وزیر فرهنگ، پا را فراتر گذاشت و خواستار حذف اسرائیل از مسابقه یوروویژن شد؛ همان مطالبه‌ای که سانچز از ماه‌ها قبل مطرح کرده بود. این مواضع تنها به اسپانیا محدود نماند. رسانه‌های دولتی ایرلند و هلند هم تهدید کردند اگر اسرائیل در یوروویژن شرکت کند، آنها

اسرائیل از مسابقه یوروویژن شد؛ همان مطالبه‌ای که سانچز از ماه‌ها قبل مطرح کرده بود. این مواضع تنها به اسپانیا محدود نماند. رسانه‌های دولتی ایرلند و هلند هم تهدید کردند اگر اسرائیل در یوروویژن شرکت کند، آنها

۷۰۰ هزار نفر خواهان اخراج اسرائیل از مقدماتی جام جهانی ۲۰۲۶

اسپانیایی‌ها مسابقه تایم تریل را به دلیل حضور دوچرخه‌سواران صهیونیست تعطیل کردند.

همچنین هواداران فوتبال منچستر یونایتد، لیورپول، پاری سن‌ژرمن، لیون، فترباغچه، گالاتاسرای و سویا خواهان تعلیق فوتبال اسرائیل به خاطر نسل‌کشی در غزه شدند.

تیم رژیم صهیونیستی این روزها در مقدماتی جام‌جهانی بازی می‌کند تا راهی جام‌جهانی شود.

رسانه انگلیسی می‌نویسد نفرت از ورزشکاران اسرائیلی در ۲ ماه گذشته در جهان به بیشترین حد ممکن رسیده است. لایلا حامد، خبرنگار اسپانیایی می‌گوید کمپین حذف اسرائیل از جام‌جهانی می‌تواند با یک میلیون‌ی شدن، یوفا و فیفا را تحت فشار بگذارد.

کمپین اخراج اسرائیل از مسابقات مقدماتی جام‌جهانی ۲۰۲۶ در آستانه یک میلیونی شدن قرار دارد.

کمپین تعلیق فوتبال اسرائیل از ماه گذشته با درخواست مربیان ایتالیایی به صورت جدی در اروپا کلید خورد. اینک سایت Avaz۷ گزارش می‌دهد تعداد شرکت‌کنندگان در کمپین اخراج اسرائیل از مقدماتی جام‌جهانی ۷۱۱ هزار نفر شده است.

پیش‌بینی این رسانه انگلیسی این است که کمپین اخراج اسرائیل از رقابت‌های مقدماتی جام‌جهانی تا ماه آینده یک میلیون‌ی خواهد شد.

تحریم ورزش اسرائیل از سوی اروپایی‌ها در ماه‌های گذشته بی‌سابقه است.

سقوط‌های بی‌در پی سپاهان زیر سایه تصمیمات متزلزل

وضعیت زرد طلایی‌پوشان

امتیاز ۶ امتیازی را از تیم گرفت. حتی زمانی که حاجی‌عیدی در کنار حراولی قرار گرفت، باز هم خبری از استحکام نبود و دروازه‌بان جدید تیم نتوانست کلین‌شیت ثبت کند. این چرخه معیوب در دیدار مقابل الحسین نیز ادامه یافت و پرونده ۵ بازی متوالی بدون بسته ماندن دروازه بسته شد.

آنچه بیش از همه هواداران سپاهان را آزار می‌دهد، تکرار سناریوی مشابه در هر مسابقه است؛ جابه‌جایی مداوم مهره‌ها، امید به پیدا کردن ترکیب ایده‌آل و در نهایت بازگشت به نقطه آغاز. این چرخه نه‌تنها دفاع را بی‌ثبات کرده، بلکه سایه‌اش بر دیگر خطوط تیم نیز سنگینی می‌کند. در میانه میدان هماهنگی لازم شکل نگرفته و در خط حمله نیز مثلث هجومی هنوز نتوانسته با قدرت ظاهر شود.

نویدکیا و دستیارانش بوژه گابریل پیسن که قرار بود نقش معمار دفاعی تیم را ایفا کند، حالا در آستانه یکی از حساس‌ترین

راز تفاوت طارمی کافا و مهدی یونان

انگیزه، چاشنی بمب مهدی

کالجو مر کاتو که معمولاً چندان به لیگ یونان توجهی ندارند، به این بازی پرداختند. دلپیش ساده است: طارمی تا همین چند هفته پیش بازیکن اینتر بود و حالا در نخستین حضورش برای تیمی دیگر، برق‌آسا ظاهر شده است.

همین تفاوت سبب شد اخبار مربوط به او در صدر رسانه‌ها قرار گیرد.

■ نگاه به آینده

طارمی اکنون در مرحله‌ای از حرفه خود قرار دارد که تجربه، سن و عطش موفقیت همگی دست به دست هم داده‌اند. او ۳۳ ساله است اما هنوز می‌تواند سال‌های پرباری پیش رو داشته باشد. آنچه مسیر آینده‌اش را تعیین می‌کند، نه‌فقط توانایی فنی، بلکه همین انگیزه‌ای است که گاهی شعلور و گاهی خاموش می‌شود. اگر همان انرژی‌ای که در نخستین حضور در المپیاکو دیدیم ادامه پیدا کند، می‌توان انتظار داشت دوباره نام او در فهرست بهترین مهاجمان اروپا مطرح شود. در غیر این صورت، خطر تکرار روزهای بی‌روح کافا همیشه در کمین است.

■ فرجام

ماجرای اخیر طارمی بیش از آنکه درباره یک گل یا حتی یک دبل باشد، درسی روشن درباره نقش «انگیزه» در فوتبال است. همان بازیکنی که در رقابت‌های آسیای میانه بی‌اثر بود، چند روز بعد در قارم‌ای دیگر کلاری کرد که رسانه‌ها به وجد بیایند. فوتبال فقط دودین و شوت زدن نیست؛ گاهی یک جرعه ذهنی، تمام تفاوت را رقم می‌زند. در پایان باید گفت راز تفاوت عملکرد او در کافا و یونان چیزی جز انگیزه نبود؛ انگیزه‌ای که می‌تواند یک بازیکن را از سایه انتقادات بیرون بیاورد و دوباره در مرکز توجه قرار دهد. داستان طارمی نشان داد تا زمانی که روحیه جنگندگی زنده است، هیچ چیز تمام نمی‌شود.

کنار خواهند کشید. بدین ترتیب، حلقه فشار فرهنگی – هنری در کنار فشار ورزشی تنگتر می‌شود. روابط اسپانیا و رژیم صهیونیستی از ۲ سال پیش وارد مرحله شکننده‌ای شد. سال ۲۰۲۳ سانچز نگرانی خود را از تلفات غیرنظامیان در غزه ابراز کرده بود و برخی وزیران حتی خواستار قطع روابط دیپلماتیک با رژیم شدند. یک سال بعد، اسپانیا همراه با نروژ و ایرلند، دولت فلسطین را به رسمیت شناخت. در هفته‌های اخیر نیز سانچز صریحا رژیم اشغالگر را به «نسل‌کشی» متهم و تحریم تسلیحاتی علیه آن وضع کرد. چنین روندی نشان می‌دهد مادرید دیگر در حاشیه نیست، بلکه در خط مقدم فشار سیاسی و اخلاقی علیه این رژیم قرار دارد.

اکنون پرسش اصلی این است: واکنش نهادهای ورزشی بین‌المللی چه خواهد بود؟ آیا فیفا، یوفا و کمیته بین‌المللی المپیک جرات خواهند کرد همان مسیری را که در برابر روسیه پیمودند، مقابل اشغالگران صهیونیست نیز طی کنند؟ اگر این اتفاق بیفتد، اسرائیل نه‌تنها در عرصه دیپلماسی که در عرصه ورزش نیز منزوی خواهد شد و این انزوا ضربه‌ای جدی بر اعتبار و هویت بین‌المللی آن وارد می‌کند.

پیام سانچز فراتر از مرزهای اسپانیا طنین انداخته است. او می‌خواهد بگوید وجدان عمومی جهان، دیگر نمی‌پذیرد میدان‌های ورزشی به محلی برای بزک چهره دولت‌ها، جنگ جغرافیوز بدل شود. ورزش باید بماند اما نه برای مشروعیت‌بخشی به خشونت، بلکه برای ایستادن در کنار زندگی و عدالت. این همان خطی است که نخست‌وزیر اسپانیا ترسیم کرده و بعید است جهان به‌سادگی از کنار آن عبور کند.

بازی‌های فصل برابر تراکتور قرار دارند؛ دیداری که می‌تواند سرنوشت بسیاری از قضاوت‌ها پیرامون کادر فنی را تغییر دهد. انتخاب روح دفاعی برای این مسابقه حیاتی و ۶ امتیازی دیگر، به یکی از چالش‌های اصلی بدل شده و هر اشتباه تازه می‌تواند صبر هواداران را به پایان برساند.

اما مشکل سپاهان فراتر از انتخاب ۲ مدافع میانی است. تیم به بازنگری کلی در نحوه بازی نیاز دارد. سرعت انتقال توپ، دقت در پرس و پوشش فضاها و همچنین خلق موقعیت‌های باکیفیت باید دوباره در دستور کار قرار گیرد. ۵ بازی گذشته هرچند نتایجی تلخ داشت اما می‌تواند منبعی ارزشمند از تجربه و بازنگری باشد. تنها با پذیرش ضعف‌ها و پرهیز از آزمون و خطای تکراری است که راهی برای خروج از این بن‌بست پیدا خواهد شد.

سپاهان تاریخی طولانی در فوتبال ایران دارد و هوادارانش عادت کرده‌اند تیم‌شان را به عنوان مدعی قهرمانی ببینند. تحمل این روزهای خاکستری برای آنان دشوار است. با این حال هنوز فرصت بازگشت وجود دارد؛ لیگ برتر در آغاز راه است و مرحله گروهی لیگ آسیا نیز با ۵ بازی باقیمانده و ۱۵ امتیاز دست‌نخورده مجال جبران می‌دهد. مساله اصلی، عبور از این سرگیجه تاکتیکی و ساختن تیمی با هویت روشن و ترکیبی پایدار است. نویدیکر کلی در جایگاه سرمربی جوان و محبوب، بیش از هر زمان دیگری در آزمون اعتماد هواداران قرار دارد. او اگر بتواند از این بحران با تصمیمات قاطع و منطقی عبور کند، شاید آینده‌ای روشن‌تر در انتظار سپاهان باشد اما اگر تغییرات بی‌ثمر ادامه یابد، احتمالاً این فصل به خاطره‌ای تلخ برای طلایی‌پوشان و محرم تبدیل خواهد شد.